

er os muligt. Af disse Grunde er en Rationering af Fedtstofferne uomgængelig nødvendig.

Det er min Opfattelse, at vort Forbrug af Fedtstoffer bør rette sig efter, hvad Ernæringsfysiologerne fastsætter som det Minimum, vi kan klare os med. Ud over dette bør vi i en Tid som denne ikke tillade os at anvende, selv om vi havde Varer til Raadighed. Vore Ernæringsfysiologer er ganske vist uenige om, hvad der er nødvendigt af Fedtstoffer for det enkelte Individ. Uenigheden er dog ikke særlig stor. Ifølge de foretagne Undersøgelser har en almindelig dansk Arbejderfamilie brugt omtrent 100 g Fedtstoffer om Dagen til hver Person, men i mange Tilfælde var Forbruget betydelig større og kom op paa 110 à 120 g, ja, man har endog i ret udstrakt Maalestok kunnet konstatere et Forbrug, der var helt oppe paa 150 g. Det er imidlertid en almindelig Opfattelse, at man kan klare sig med et betydelig mindre Forbrug af Fedtstoffer og dog bevare sit Huld og leve uden at være udsat for Sygdomme, som skyldes Ernæringsvanskeligheder. Under alle Omstændigheder er det givet, at en betydelig Mængde Familier her i Landet ogsaa i normale Tider har maattet klare sig med et betydelig mindre Forbrug af Fedtstoffer end det, jeg her har nævnt. Man har ogsaa paa forskellige Anstalter her i Landet anstillet Forsøg med Hensyn til Forbruget af Fedtstoffer og er dær kommet til det Resultat, at de paagældende Individuer udmærket godt har kunnet klare sig med et Forbrug af 70—80 g pr. Dag, og det bliver, saa vidt jeg kan skønne, dette Forbrug, alle her i Landet herefter kommer til at klare sig med. Ud over dette vil der ikke være Fedtstoffer til Raadighed.

Fedtstoffer findes hovedsagelig i Smørret og i Produkter af Svinet. Desuden har vi begrænsede Mængder af Fedtstof i Mælk, Ost, Oksekød, Havregryn o. s. v. Det er dog navnlig i Mælkeriprodukterne og i Produkterne af Svinet, vi skal søge de Fedtstoffer, vi skal have til vor Ernæring, og af disse Varer bliver det igen særlig Smørret, vi maa ty til. I de Forhandlinger, der har været førte, før Lovforslaget her kom til at foreligge, har jeg været Deltager, og mit Standpunkt under disse Forhandlinger har fra først til sidst været dette, at vi skulde gaa til at ned sætte vort Forbrug til det Mindstemaal, som Ernæringsfysiologerne anser for nødvendigt til at klare sig med, og at den Rationering, man skal klare sig med, skal

være lige for alle, baade fattige og rige. Ingen skal i Kraft af sine Formues- eller Indtægtsomstændigheder have Adgang til at faa mere end den, der er fattig. Endelig har jeg holdt paa, at de Varer, der saaledes rationeres ud til Befolkningen, bliver stillet til Raadighed til saadanne Priser, at man med nogenlunde Sikkerhed kan gaa ud fra, at alle er i Stand til at erhverve sig dem, og det kan de ikke ved egen Hjælp, naar der ikke straks af det offentlige træffes de nødvendige Foranstaltninger for, at de kan faa disse Varer. Thi det er indlysende, at man ikke kan bestemme, at hvert Individ skal nøjes med det Kvantum Fedtstoffer, som her rationeres, og ikke samtidig gøre det muligt for hvert enkelt Individ at sikre sig de paagældende Varer. En Rationering er ikke gjort færdig dermed, at man ved et Kortsystem gør det muligt for hvert enkelt Individ at købe Varerne, der maa samtidig gives vedkommende Mulighed for at erhverve Varen.

Jeg har desuden stillet mig paa det Standpunkt, som ogsaa er mit Partis Standpunkt, at man ikke maa nøjes med at rationere Smør, man maa rationere alle de forhaandenværende Mængder af Fedtstoffer, alle Produkter af Svin, af Mælk og Ost, saa at der tilsikres hvert enkelt Individ her i Landet det Maal, som nu en Gang kan stilles til hans Raadighed efter den Mængde, der er her i Landet af den paagældende Vare. Det foreliggende Lovforslag indeholder imidlertid ikke Bestemmelse om andet end Rationering af Smør. Rationering af de øvrige Fedtstoffer overlades fuldstændig til Indenrigsministeren, og hvis jeg ikke stolede paa, at den højtærede Indenrigsminister hurtigst muligt vil gennemføre fuld Rationering, vilde jeg ikke kunne stemme eller tilraade Tinget at stemme for det foreliggende Lovforslag.

I Lovforslagets § 1 siges det, at „naar en Rationering af Fedtstoffer finder Sted, skal Producenterne af Smør aflevere den fornødne Mængde af denne Vare til Hjemmemarkedets Forsyning til Husholdningsbrug, saaledes at der kan tildeles ethvert Individ 250 g Smør ugentlig“. Jeg har selv været med til at stille dette Forslag. Jeg har imidlertid ved senere Begivenheder faaet den Opfattelse, at det maaske vilde være formaalstjenlig ikke udtrykkelig at præcisere, at hvert enkelt Individ skal have Ret til 250 g Smør ugentlig, jeg kunde tænke mig, at Forholdene — og navnlig Forholdet til vore Nabolande mod Nord — udviklede sig saaledes, at vi vilde